

1 As background to our דף it is important to know that the משנה in קידושין tells us that ר' מאיר holds; - מעשר שני ממון גבוה - The food that we have does not belong to us, but to Hashem, Who allows us to eat it while we are in ירושלים. The חכמים hold; - מעשר שני ממון הדיוט - Our food does belong to us, albeit with a restriction to eat it only in ירושלים.

1

<p>חכמים מעשר שני</p> <p>ממון הדיוט belong to us, albeit with a restriction to eat it only in ירושלים</p>	<p>ר' מאיר מעשר שני</p> <p>ממון גבוה ...and Hashem allows us to eat it in only ירושלים</p>
--	---

2 R' Assi suggests three applications of this מחלוקת: First - עיסה של מעשר שני לדברי ר' מאיר פטורה מן החלה לדברי חכמים חייבת בחלה - According to R' Meir, dough of מעשר שני is פטור from חלה, because the פסוק says; - ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה - You shall separate the first of your dough, and מעשר שני is not your dough. According to the חכמים it is חייב in חלה, because it IS your dough.

2

אמר רב אסי
1st

<p>חכמים חייבת בחלה</p> <p>ראשית עריסותיכם זולה תרימו תרומה Is your dough</p>	<p>ר' מאיר פטורה מן החלה</p> <p>ראשית עריסותיכם זולה תרימו תרומה Not your dough</p>
---	---

3 Second - מצות של מעשר שני לדברי רבי מאיר אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח - לדברי חכמים יוצא בה ידי חובתו בפסח - According to ר' מאיר one cannot be יוצא the מצוה with מצה of מעשר שני, while according to the חכמים one can be יוצא with מעשר שני. Although there is no requirement of חייב מצה be yours, the תורה links מצה with the חיוב through a גזירה of the word לחם used in both Parshios. Regarding Matzoh it says; - שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני - Regarding Challah it says; - והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה -

3

2nd

<p>חכמים יוצא בה ידי חובתו בפסח</p>	<p>ר' מאיר אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח</p>
---	---

מצוה של מעשר שני

לחם עוני

<p>חלה</p> <p>והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה</p>	<p>מצה</p> <p>שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני</p>
--	---

4 Third -
 אתרוג של מעשר שני לדברי רבי מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב
 - לדברי חכמים אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב
 According to R' Meir one cannot be יוצא with an אתרוג of
 שני מעשר, because the פסוק says;
 וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר
 and an אתרוג of שני מעשר is not לכם - it's not yours.
 According to the חכמים you can be יוצא, because it IS yours.

4

3rd

אתרוג של מעשר שני

חכמים	ר' מאיר
אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב	אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור	ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדור
<i>It is yours</i>	<i>It's not yours.</i>

5 בעי רבי שמעון בן לקיש -
 The גמרא presents two versions of a שאלה posed by ריש לקיש with regard to being יוצא the מצוה of מצוה with שני מעשר that is also חלה: First, מהו שיצא אדם ידי חובתו בחלה של מעשר שני, חלה: Can a חלה be יוצא his חובתו by eating the חלה that is separated from a dough of שני מעשר?
 This is only a שאלה according to רבי עקיבא who holds that we can be יוצא the מצוה of מצוה with שני מעשר, because if it became טמא it can be redeemed and would be מושבותיכם.
 The question in this case is, perhaps it cannot be used, because now that it is also חלה, if it became טמא, it must be burned, and would not be מושבותיכם. OR, it can be used, because of the following reasoning:
 מצוה by itself, which is not חלה, can be used for מצוה, and חלה by itself can be used for מצוה, now that it has both designations it can also be used for מצוה?

5

בעי רבי שמעון בן לקיש

1st

מהו שיצא אדם ידי חובתו בחלה של מעשר שני בירושלים

חלה	מעשר שני	חלה
Can be used for מצוה	Can be used for מצוה	Would not be נאכל בכל מושבותיכם

6 The second version of the שאלה is that in the previous case where one separated the חלה from dough of שני מעשר, it would certainly be okay. The question is regarding חלה - חלה הלקוח בכסף מעשר שני - חלה that was purchased with שני מעשר money, according to רבי יהודה who holds that food BOUGHT with שני מעשר money which then becomes טמא cannot be redeemed, and must be buried.
 Do we say that it can be used because IF this dough had not been bought with שני מעשר money, AND, IF it had not been designated as חלה we would have been able to use it - therefore, it should be okay for מצוה in its current state as well?
 OR, it cannot be used, because
 תרי הואיל לא אמרינן - We cannot utilize to IFS.
 בא answers;
 חלה - שם מעשר חד הוא - We can fulfill the מצוה of מצוה with this חלה bought with שני מעשר money.

6

2nd

חלה הלקוח בכסף מעשר שני

רבי יהודה

food bought with שני מעשר which then becomes טמא cannot be redeemed

תרי הואיל לא אמרינן	?	?
	<i>If not bough with שני מעשר</i>	<i>If it had not been designated as חלה</i>
	<i>We would have been able to use it</i>	
	רבא	
	שם מעשר חד הוא	

7 The Gemara now returns to that which the Mishnah on ל"ה דף taught; חלות תודה ורקיקי נזיר - If somebody made מצה to be used for a תודה or for a נזיר offering -
 - עשאו לעצמו אין יוצא בהן עשאו למכור בשוק יוצאין בהן
 If he made it for his own use, he cannot use it for the מצוה of מצה, but if he had originally planned on selling it to somebody else, and did not sell it, he can use it.
 The Gemara first offers two explanations of אמוראים, each supported by an explicit ברייתא, why ביהן, why עשאו לעצמו אין יוצא בהן:
 רבה says it is based on the פסוק;
 - which requires that the מצות be guarded for the sole purpose of being מצה for פסח, and not for any other purpose, like for a קרבן.
 רב יוסף says it is based on the פסוק;
 - Whatever we use for מצה has to have the potential to be eaten for all seven days of פסח, but these Matzohs are part of the קרבן, and may only be eaten for one day and one night.
 The Gemara then explains why רבה and רב יוסף did not offer one of three other possible explanations:

8 -1- They did not disqualify it based on לחם עוני, which requires being able to eat the מצה in a state of אגוניות, and a קרבן may not be eaten באגוניות, because they hold like ר' עקיבא who on דף ל"ו does not Darshen לחם עוני this way.

9 -2- They did not disqualify it as מצה עשירה, based on the oil in its ingredients, because the amount of oil is so minute it would not make a difference.

7

חלות תודה ורקיקי נזיר

למכור בשוק ✓ יוצאין בהן	עשאו לעצמו ✗ אין יוצא בהן
רב יוסף שבעת ימים מיצות האכלו	רבה ושמרתם את המצות

8

1

They did not disqualify it based on

לחם עוני

& באגוניות may not be eaten

Because they hold like ר' עקיבא who does not Darshen לחם עוני this way.

9

2

They did not disqualify it based on

מצה עשירה

Based on the oil in its ingredients

Because the amount of oil is so minute it would not make a difference

10 -3- They also did not disqualify it based on מושבותיכם, because נאכל בכל מושבותיכם and קדשים קלים must be eaten in ירושלים, because חלות תודה ורקיני נזיר נאכלות בנוב וגבעון - they were also eaten in נוב and גבעון when the משכן was there. Therefore, רבה and רב יוסף's needed the original Drashos to teach that even during the נוב and גבעון periods we could not use מצה for מצה. Finally, the גמרא explains why - למכור בשוק יוצאין בהן Someone who made תודה and רקיני נזיר to sell in the market may use them for the מצה of מצה. After all, according to the reasons given by רבה and רב יוסף, why does it matter whether he intended to use them himself or sell them? The גמרא answers: - כל לשוק אימלוכי אמלך When contemplating selling them in the market the person always leaves open the possibility that if he will not find a buyer, he will use it himself for the מצה of מצה.

10

3

They did not disqualify it based on
נאכל בכל מושבותיכם
And ירושלים must be eaten in קדשים קלים
Because חלות תודה ורקיני נזיר
נאכלות בנוב וגבעון

למכור בשוק
✓
יוצאין בהן
כל לשוק אימלוכי אמלך